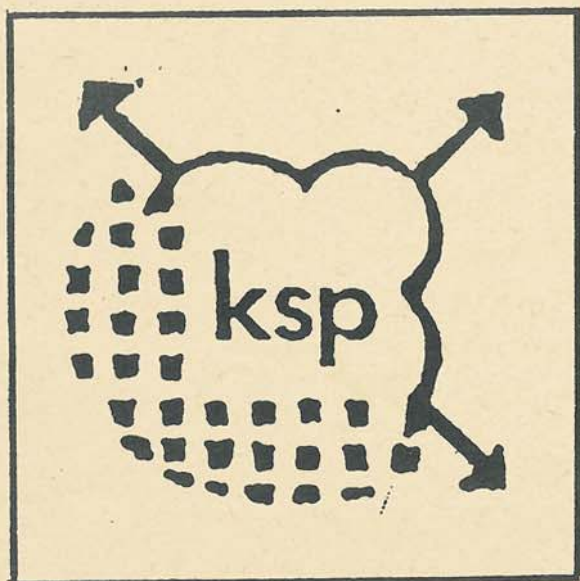
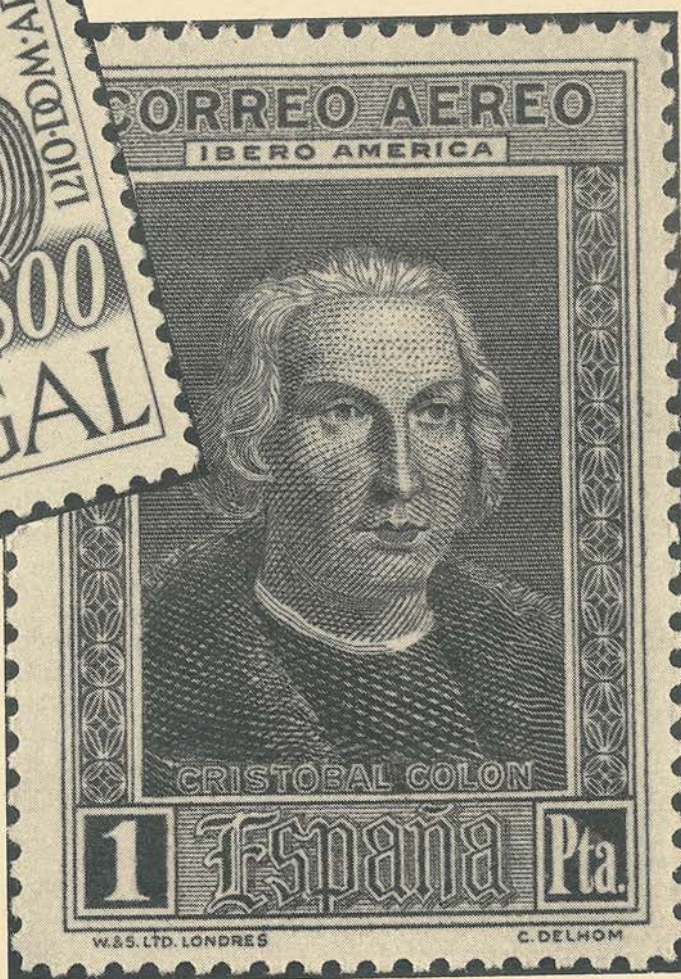

IBERIA

kontaktgroep
spanje ~ portugal

De locale zegels van Menorca

Toen in juli 1936 de Spaanse burgeroorlog uitbrak, werden ook de Balearen in het conflict betrokken. Het grootste eiland Mallorca, koos samen met Ibiza en het kleinste eiland Formentara de kant van de opstandige Nationalisten. Het op een na grootste eiland te weten Menorca echter bleef loyaal aan de Republiek en is dat tot vlak voor het einde van de burgeroorlog ook gebleven.

Op 8 februari 1939 moest Menorca zich overgeven aan de Nationalisten. De capitulatie vond plaats aan boord van de Engelse kruiser H.M.S. "Devonshire, die gebruikt werd als neutraal terrein onder supervisie van Commander Hillgarth, de Britse consul in Mallorca.

De nieuwe militaire commandant van Menorca vaardigde een decreet uit op 13 februari 1939, waarbij de kapitein, voor de verbindingsen, verantwoordelijk werd gesteld voor een correct functioneren van de posteriesen.

Dat was gemakkelijker gezegd dan gedaan, want uiteraard mochten er voor het frankeren van de post geen Republikeinse postzegels worden gebruikt, maar Nationalistische frankeerzegels waren op het eiland nog niet aanwezig. De betreffende kapitein bestelde ze weliswaar onmiddellijk bij het hoofdpstkantoor op Mallorca, maar het noodlot wilde, dat juist in die periode er in de gehele Nationalistische zone een gebrek aan Nationalistische frankeerzegels was, waardoor men te Menorca het vooruitzicht had nog enige tijd op de zegels te moeten wachten.

Om die periode te overbruggen werd besloten tot het aanmaken van tijdelijke lokale noodfrankeerzegels.

Het werden twee verschillende zegels te weten een voor de normale post en een voor de luchtpost.

De zegels werden in zwart gedrukt op groen papier en wel in vellen van elk 12 stuks, te weten vier zegels horizontaal en daarvan

drie rijen boven elkaar. De zegels waren bijna vierkant van vorm en ongetand. De achterzijde werd voorzien van een wat dikke gomlaag, die de neiging heeft breuken te vertonen. Zoals bij zoveel Spaanse zegels gebruikelijk, hebben ook deze lokale noodzegels een nummer in zwart op de rugzijde. Volgens de Galvez-catalogus waren deze noodzegels in gebruik van 14 tot en met 18 februari 1939.

De normale frankeerzegel.

Op de zegel zien we de volgende tekst: "ESPANA/Isla de Menorca/Sello Provisional/CORREOS/0'40". (zie afbeelding).

Volgens Galvez zouden er 10.000 van deze zegels zijn gedrukt, waarvan er aan het einde van de periode 6.000 zouden zijn vernietigd. Komt er op neer dat er dus 4.000 van deze zegels zouden zijn gebruikt of op een andere manier in omloop zijn gekomen.

Zoals zo dikwijls bij noodzegels vinden we ook hier de nodige afwijkingen in de zegels. We nummeren de zegels te beginnen met 1 tot en met 12 van links naar rechts

Nr. 4. heeft in het woord "Provisional" in de eerste "i" een "l". De omgekeerde komma in 0'40 is hier een punt.

Nr. 5., De tweede "R" van het woord "CORREOS" mist. De eerste "0" van "0'40" is dun en smal.

Nr. 9. De stok van de "d" in het woordje "de" is gebroken.. In het woord "Provisional" zien we een "e" inplaats van de "a". De eerste "R" in "CORREOS" is dun. De omgekeerde komma in "0'40" ontbreekt.

De luchtpostzegel

De tekst op deze zegel luidt: "ESPANA/Isla de Menorca/Sello Provisional/CORREO AEREO/1'40".

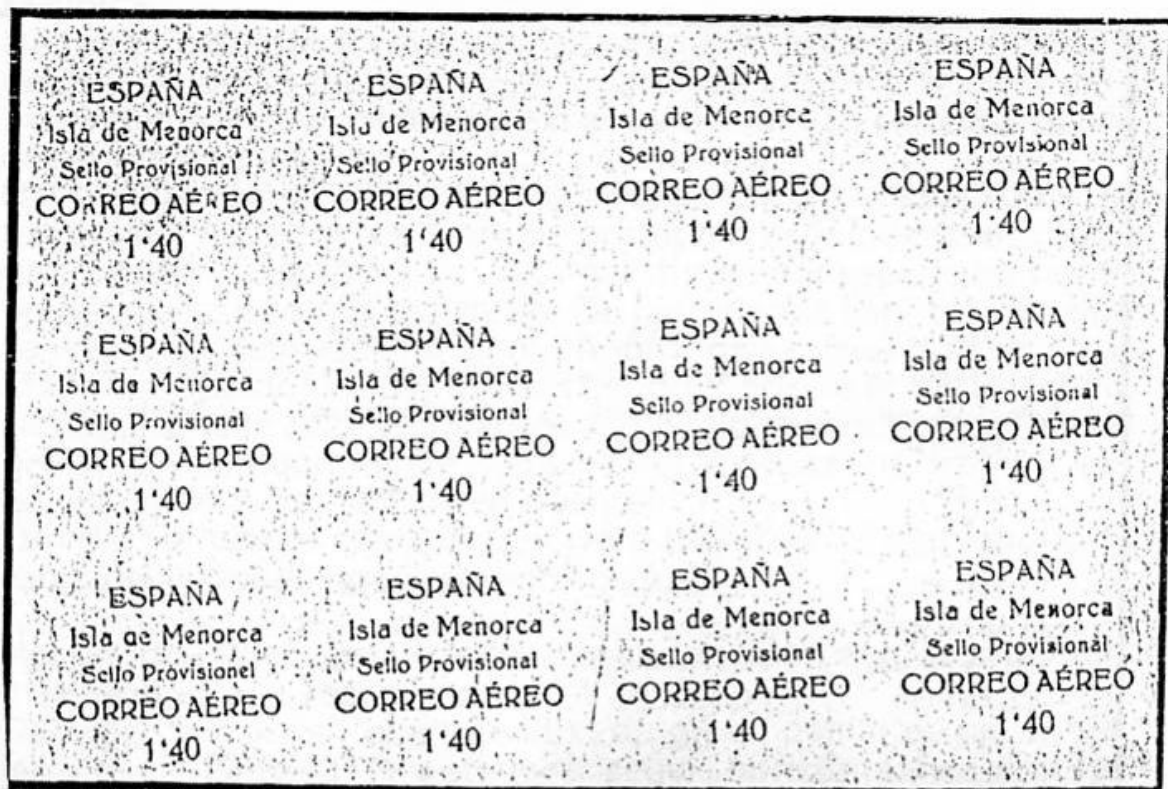
Volgens Galvez zouden er hiervan 5.040 zegels zijn vervaardigd, waarvan 720 werden vernietigd, dus zouden er 4.320 zegels in omloop zijn gebracht. Dat er naar verhouding betrekkelijk veel luchtpostzegels werden gebruikt is te verklaren uit het feit, dat de meest voor de hand liggende postverbinding vanaf dit eiland de luchtpostverbinding was.

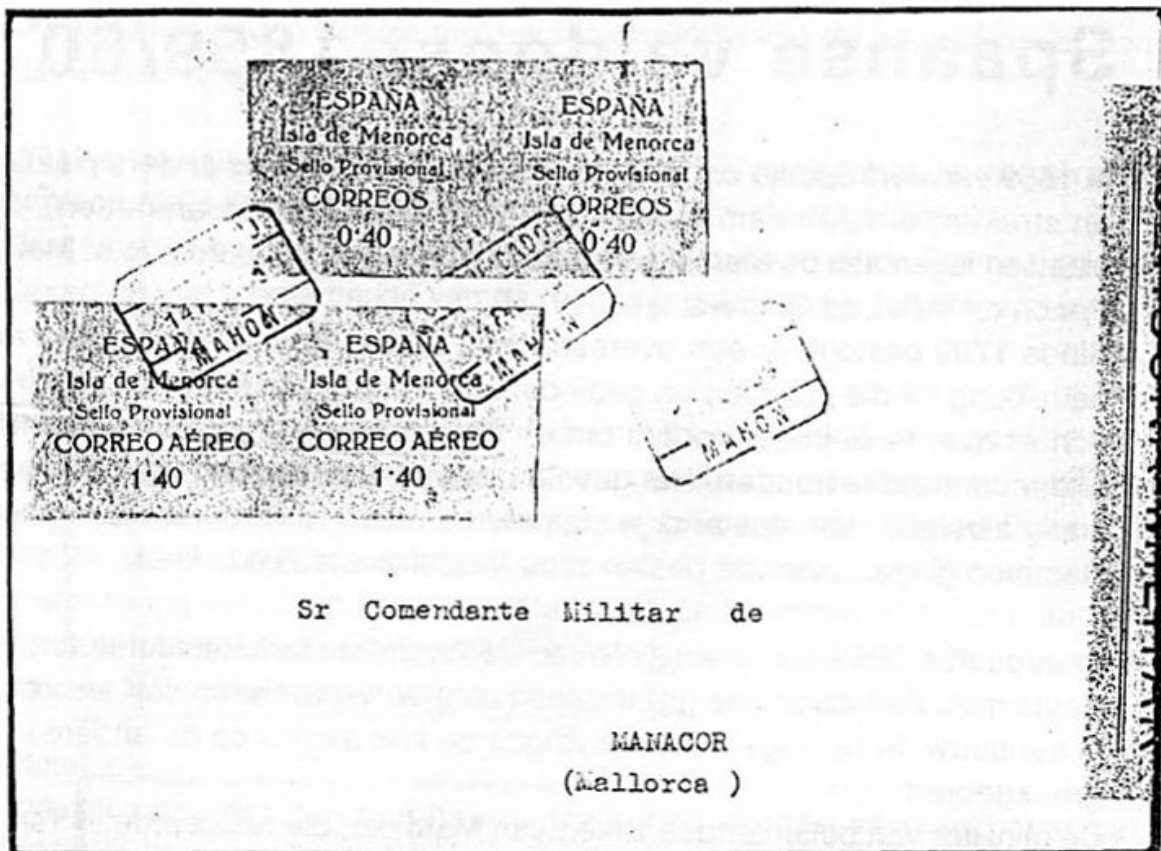
Ook hier vinden we enkele afwijkingen.

Nr. 1. De "l" van "Isla" is dun. De eerste "R" van "CORREO" en de "R" van "AEREO" zijn dun en soms helemaal niet te zien. Voorts zien we een platte "tilde" op de "N" van "ESPANA".

Nr. 4. Een "l" in plaats van de "i" in "Provisional". Een punt inplaats van de omgekeerde komma in "1'40".

Nr. 9. De stok van de "d" mist in het woordje "de". De eerste "l" van "Sello" is dun. Een "e" inplaats van "a" in "Provisional".

Galvez geeft als eerste dag van uitgifte van deze noodzegels aan de 14e februari 1939. Toch zijn er een aantal brieven die op de zegel het stempel dragen van 13 februari 1939. Opmerkelijk is dat die brieven allen zijn geadresseerd aan militaire commandanten op Mallorca. De commandant van Menorca heeft zijn collega-officieren op Mallorca waarschijnlijk op deze manier tijdig van een en ander op de hoogte gesteld. Voor het normale postale gebruik kan daarom de datum van Galvez worden aangehouden.

Deze noodzegels werden vanaf 18 februari 1939 uit de circulatie genomen, aangezien toen de bestelde Nationalistische frankeerzegels van Palma werden ontvangen.

Spaanse veldpost 1859/60

In 1859 verwierf Spanje onder andere Ceuta naast enkele andere plaatsen en streken, die de naam kregen van 'presidios' (garnizoensteden). Die plaatsen lagen aan de Marokkaanse kust en daartoe behoorden o.a. Melilla, Penon de Velez de Gomera, e.a.

Sinds 1799 bestond er een overeenkomst tussen Spanje en Marokko met betrekking tot die plaatsen en gebieden. De koning van Marokko beschikte echter over te weinig autoriteit om de verschillende stammen in zijn land onder controle te houden. Het gevolg daarvan was, dat de 'presidios' regelmatig aanvallen van opstandige stammen hadden te verduren. Een aantal stammen gingen zelfs als piraten in de Middellandse Zee te keer.

In augustus 1859 vielen krijgers van de Anghera stam het kleine fort van Ceuta aan. Ze haalden de grensstenen weg en verwoestten een wachthuis in aanbouw. In de dagen daarop volgde de ene aanval op de andere in dit grensgebied.

De minister van buitenlandse zaken van Marokko, die resideerde in Tanger en de Spaanse consul in Tanger wisselden een aantal memorandums. Spanje eiste, dat Marokko er voor zorgde dat de grensstenen weer correct op hun plaatsen werden gezet en dat de schuldigen zouden worden bestraft. Bovendien verlangde Spanje uitbreiding van het territorium van Ceuta om de stad beter te kunnen beschermen.

In september en oktober van dat jaar richtte Spanje een expeditionaire macht op om zonodig Marokko met geweld tot de orde te roepen. Het commando over deze strijdmacht was in handen van de eerste-minister Kapitein-generaal Leopoldo O' Donnel Jorris, graaf van Lucena. Het garnizoen van Ceuta werd versterkt, hospitaals ingericht, opslagplaatsen voor voedsel en materialen gebouwd, terwijl tevens een ambulant postkantoor in gereedheid werd gebracht.

Op 22 oktober verklaarde Spanje de oorlog aan Marokko en op 19 november landde het eerste legerkorps in Ceuta. Het tweede en derde korps volgden later.

In het begin beperkte de strijd zich tot de naaste omgeving van Ceuta, later rukten de Spaanse strijdkrachten verder op naar het zuiden en veroverden Tetuan op 6 februari 1860. Na enkele veldslagen werd er op 26 april 1860 vrede gesloten. Hierbij werd het territorium van Ceuta redelijk uitgebreid.

Onmiddellijk begon Spanje met het terugtrekken van de troepen, maar een kleine bezettingsmacht bleef in Tetuan.

Wat het postale gebeuren in die periode betreft, hebben we te maken met een koninklijk decreet van 7 november 1859, dat als volgt luidde:

“Met verwijzing naar de voorstellen aan mij gedaan door Binnenlandse Zaken en met toestemming van de regering, decreteer ik het volgende:

Artikel 1.

Brieven afkomstig van de expeditionaire macht in Afrika, die het gewicht van een half ounce niet te boven gaan en die gericht zijn aan bestemmingen op ons schiereiland, de Balearen, de Canarische eilanden of aan Spaanse bezittingen op de kust van Afrika, Amerika en Oceanië, worden naar hun bestemming vervoerd zonder kosten voor de afzender of de ontvanger, wanneer de enveloppe is voorzien van een datumstempel van het Spaanse leger in Afrika, welke stempels speciaal voor dit doel zijn vervaardigd.

Artikel 2.

Brieven zwaarder dan een half ounce zullen worden vervoerd naar het dichtstbijzijnde postkantoor aan de kust in de richting van hun bestemming. Vervolgens naar de geadresseerde die echter de porto zal moeten betalen, ongeacht of er militaire stempels zoals bedoeld in Art. 1 op de brief staan.

Artikel 3.

De frankeerwaarde van de genoemde brieven dient te worden voldaan in postzegels en wel 4 cuartos per half ounce of een deel daarvan, wanneer de brief een bestemming heeft op het schiereiland, de Balearen, de Canarische eilanden of de noord-kust van Afrika.

Een zegel van 1 Reaal plata is verschuldigd voor elk half ounce of deel daarvan, wanneer de brief als bestemming heeft Amerika, Oceanië en de eilanden Fernando Poo, Annobon, Corisco.

Artikel 4.

Binnenlandse Zaken is verantwoordelijk voor de bekendmaking van dit decreet.

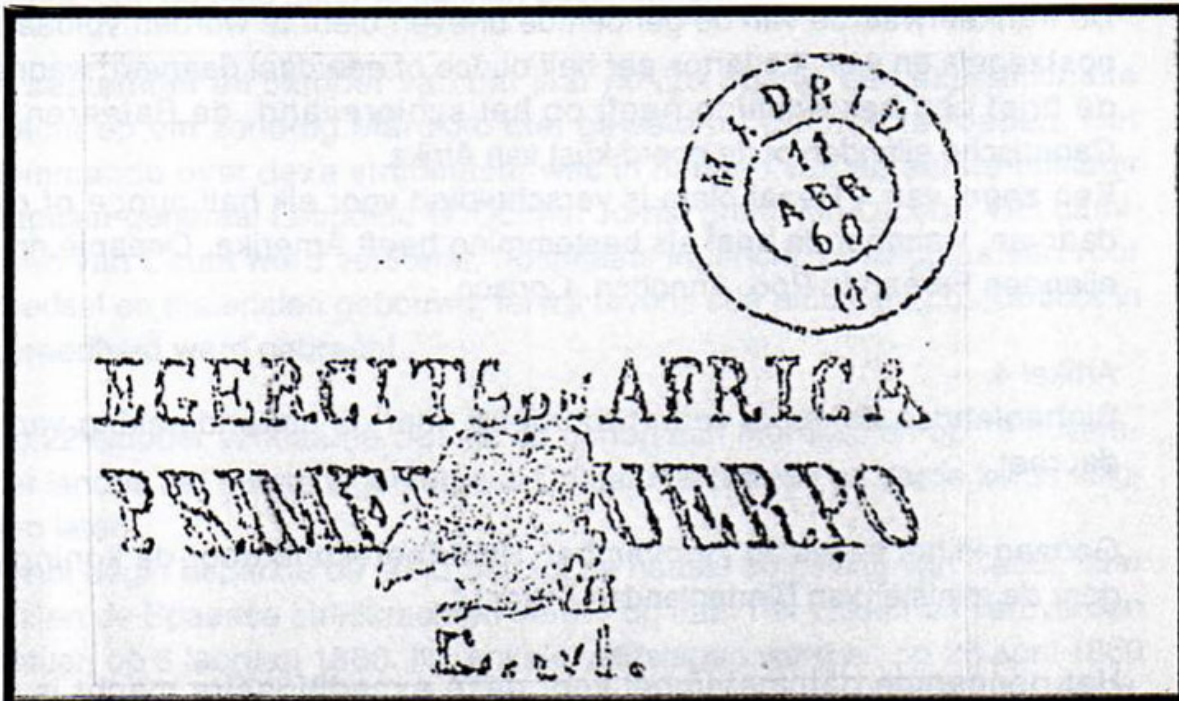
Gedaan in het paleis op 7 november 1859 (getekend door de koning en door de minister van Binnenlandse Zaken).”

Het genoemde datumstempel voor deze expeditionaire macht is een

rondstempel van het type zoals sinds 1857 in Spanje in gebruik. In de buitenste cirkel staat: "EJERCITO ESPANOL EN AFRICA". De binnenste cirkel heeft drie regels te weten: datum, maand en jaar. Het stempel werd afgedrukt in rood.

Hierbij de afbeelding van een brief met genoemd stempel, gedateerd 7 april 1860. Op de achterzijde zien we het aankomststempel van Madrid (11 april

1860) alsmede het militaire afzendersstempel een handstempel met de tekst: "EGERCITO DE AFRICA/PRIMER CUERPO/E.M. (Primer cuerpo = eerste legerkorps; E.M. = Estado Major = hoofd-kwartier).

In de literatuur wordt melding gemaakt van het feit, dat het genoemde militaire rondstempel in rood ook is gevonden op de 4 cuartos oranje van 1860 (UN.52). Dit stempel op zegels komt zelden voor. Ook Luis Blas, vermeldt een brief met zegel die voorzien werd van dit stempel.

Uiteraard is er gezocht naar een verklaring voor dit feit. Het is bijvoorbeeld mogelijk, dat de zegel op de brief gericht aan een militair abusievelijk niet werd afgestempeld, maar op de plaats van bestemming het militaire stempel kreeg om alsnog de zegel te vernietigen.

Ook kan een dergelijke brief van een burger uit de plaats Ceuta per abuis tussen de militaire post zijn gekomen en door onoplettendheid het militaire stempel over de zegel hebben gekregen.

Literatuur:

Dr. Luis Blas: 'Manual del Experto en Sellos de Espana (1850-1900)'. Madrid 1960.

Eduard Schlagintweit: 'Der Spanische-Marokkanische Krieg in den Jahren 1859 und 1860'. Leipzig 1863.

A, Tort Nicolau: 'Guia del Coleccionista de Sellos de Correos de Espana' Vo. II. Reus 1945.

De herdrukken en de oorspronkelijke drukken van Portugal

(2-algemeen en de herdrukken van 1863/4).

Om twee redenen is het niet gemakkelijk om over de herdrukken van de Portugese postzegels te schrijven. Het eerste is dat wij niet alle feiten kennen welke met de herdrukken te maken hebben en de preciese data van uitgifte kennen wij niet. De tweede reden, nog belangrijker dan de eerste, is de moeilijkheid om de kenmerken van de herdrukken op papier te zetten, zodat de lezer de herdrukken onderling en van de echte zegels kan onderscheiden.

Buiten de beeldstempels, welke grotendeels al gebruikt werden bij het maken van de originele zegels, blijven ons slechts ter onderscheiding van de herdrukken over, het papier, de kleur en de gom (deze laatste niet altijd, want enkele herdrukken zijn uitgegeven zonder gom). Men kan een beeldstempel in detail getekend weergeven of fotograferen, maar ondanks de huidige drukprocessen is het niet mogelijk een correcte reproductie van de kleurschakeringen te verkrijgen en men moet nog minder denken aan het reproducieren van de samenstellingen van de papiersoorten, de papierdikten en de 'geelkleur' van de gomsoorten.

Ontelbare malen hoorden wij de bevestiging dat het nodig is dat er meer over de herdrukken gepubliceerd moet worden, zodat de verzamelaars de kenmerken voorhanden hebben om deze materie te beheersen.

Wij zijn van mening dat het belangrijk is, maar het blijft onvoldoende, want alles wat er over dit thema geschreven kan worden, kan alleen maar als theoretisch hulpmiddel worden gebruikt; een min of meer duidelijk en syste-

matisch hulpmiddel waarin de kenmerken van elk van de herdrukken, beter of slechter, gedefinieerd worden, maar het blijft onvoldoende.

Om de herdrukken te gaan herkennen moeten ze in de hand worden genomen. Alleen door de kracht van de praktijkervaring is het mogelijk de herdrukken onderling en van de 'echte' zegels te onderscheiden. Men hoeft niet te denken dat er uitzonderlijke observatiekwaliteiten voor nodig zijn om minstens een goede kenner te worden. Wanneer wij herdrukken en originelen naast elkaar leggen en onze aandacht herhaaldelijk op de kenmerken van elke herdruk vestigen, leren wij al snel met gemak het grootste gedeelte ervan te herkennen.

Ter verduidelijking heeft de heer Armando Mário O. Vieira het navolgende geschreven:

"Het doet mij denken aan de tijd dat ik in Afrika leefde, waar ik het grootste gedeelte van mijn militaire dienstdtijd doorbracht. Nadat ik uit het vliegtuig stapte, kwam ik in de karzerne aan. Ik zag al die honderden zwarte soldaten met wie ik enige tijd ging samenleven, allen met dezelfde gele uniformen, met dezelfde bivakmusten, dezelfde laarzen aan de voeten en met dezelfde gezichten. Ik dacht dat ik ze nooit zou kunnen onderscheiden. Ze waren voor mij allemaal gelijk! Na enkele dagen begon ik toch al enige verschillen op te merken en ik kon zelfs van enkele soldaten de namen onthouden. Na twee jaar kende ik elke soldaat van het Bataljon".

En zo is het met de zegels en de herdrukken. In het begin lijken ze allemaal gelijk, maar door ze naast elkaar te leggen en er tijden naar te kijken, beginnen ze vertrouwd te worden. Wij beginnen ze te herkennen en ze met gemak bij de naam te noemen. Natuurlijk zijn er gevallen van 'tweelingen', maar zelfs deze kunnen wij in de praktijk en op den duur onderscheiden.

Definitieve Herdruk.

Voor wij verder gaan moeten wij even vaststellen wat wij onder een herdruk verstaan.

Uit filatelistisch oogpunt is de betekenis van het woord herdruk veel beperkter dan het algemene en vage 'opnieuw drukken'. Een basiszegel met een lange looptijd wordt successievelijk gedrukt naar gelang de behoefte. Filatelistisch spreekt men van verschillende oplagen en spreekt men niet van herdrukken.

De kenmerkende bijzonderheden van de herdrukken van postzegels is volgens ons het navolgende:

1. Ze zijn officieel toegestaan door een bevoegde instantie.
2. Ze zijn gemaakt met een andere doelstelling dan te voldoen aan de frankeerbehoeftes.
3. De originele zegels die herdrukt worden, circuleren niet meer.
4. De herdrukte hoeveelheden zijn gelimiteerd.

Daarnaast moet ook worden gezien wie de herdrukken produceerde en welke middelen daartoe werden aangewend. Zo specificceert het document, dat de herdruk van bepaalde zegels vaststelt, welke instantie de herdrukken moet verzorgen. Als deze instantie officieel is, en/of zelf de herdruk ter hand neemt of ze buitenshuis laat uitvoeren, dan hebben wij te maken met 'officiële herdrukken'. Als daarentegen, de concessie wordt verleend aan een partikuliere instantie, zelfs onder zekere condities, spreken wij van 'partikulieren herdrukken'. In verhouding tot de reeds naar voren gebrachte aspecten lijken ons de toepassingen voor het maken van herdrukken van minder belang voor het herkennen van een bepaalde 'zegel' als herdruk.

Natuurlijk gaat men er vanuit bij het maken van een herdruk de originele zegel zo getrouw mogelijk te reproduceren. Daarom maakt men, voor zover mogelijk, gebruik van de originele werkwijzen en werktuigen en zoekt men naar de materialen welke in alle opzichten gelijk zijn aan de originelen. Maar niet altijd zijn deze middelen voorhanden. Het is een feit dat de Casa da Moeda (de Munt) de officiële herdrukken maakte met beeldstempels, inkten en gomsoorten welke verschilden van de originelen, hetgeen geen reden is om ze niet als herdrukken te accepteren. Daarintegen kunnen wij niet een 'zegel' als herduk accepteren die gemaakt is met het originele beeldstempel en met de oorspronkelijke inkt, papier en gom, maar die onrechtmatig gedrukt is door één of andere persoon of instituut. Deze 'zegels' noemen wij simpelweg vals, zonder enig aarzeling.

Resumerend kunnen wij zeggen dat alleen die uitgiften als herdrukken beschouwd kunnen worden, die met de juiste autorisatie in beperkte hoeveelheden gedrukt werden om aan zekere doeleinden te voldoen, welke niet het leveren van zegels aan de Postdiensten voor normaal gebruik betrof en die zo getrouw mogelijk de originele zegels reproduceerden die vroeger gelopen hadden.

Het is duidelijk dat er op deze definitie, zoals op elke regel, uitzonderingen zijn, maar wij vinden het nuttig dit als uitgangspunt te nemen voor de beschouwingen aangaande de herdrukken van de Portugese reliëfzegels.

Bron:

'Selos Clássicos de Relevô de Portugal' van
Armando Mário O. Vieira.

(wordt vervolgd)

J. Vanderstadt, J. van Gerwen, F. van Beekum.

Aangetekende brieven en R-strookjes van Portugal.

Een brief wordt geschreven om bij de geadresseerde terecht te komen, en niet om verloren te gaan. Dat klinkt triviaal, maar zo vanzelfsprekend is dat lang niet altijd. Allerlei gevaren zoals overvallen, corruptie, diefstal, schipbreuk, of oorlogsomstandigheden kunnen veroorzaken, dat correspondentie niet aan komt. Maar tegen een hogere vergoeding wil de Post wel extra zorg aan een brief geven en een vergoeding bij verlies. Zo is eind 18e eeuw de mogelijkheid ontstaan om een brief aangetekend te verzenden: de brief wordt ingeschreven in een register, de afzender krijgt een verzendbewijs en de geadresseerde tekent voor ontvangst. Elk postkantoor waar de brief langs gaat, moet opnieuw deze brief inschrijven in een register, dit alles om te voorkomen dat de brief zoek raakt.

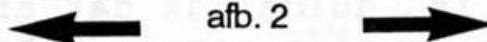
Natuurlijk moet een aangetekende brief duidelijk opvallen tussen de andere correspondentie en hiervoor gebruikte men in Portugal aanvankelijk speciale stempels "SEGURA" of "REGISTADO" al of niet met een plaatsnaam. Na uitgifte van de postzegel kan men zulke stempels ook hierop aantreffen (afb. 1). Daarna maakt men gebruik van stempels met een grote "R" in

afb. 1

afb. 2

het midden, die onderbroken wordt door de datum (afb. 2). Brieven met aangegeven waarde "VALOR DECLARADO" krijgen ook afzonderlijke stempels (afb. 3) soms met de letters "VD".

afb. 3

afb. 4

Tegenwoordig bevatten de stempels alleen nog een kleine "R" (afb. 4) of "VD" en worden deze ook wel eens op normale correspondentie aangetroffen.

afb.5

afb. 6

Het Verdrag van Parijs van de Wereld Post Unie (1878) bepaalt, dat de aangesloten landen hun aangetekende stukken moeten voorzien van speciale etiketten met een opvallende grote "R" erop en bij voorkeur ook de naam van het verzendende postkantoor. In de jaren daarna verschijnen in veel landen R-stroken, in Portugal sinds 1881. De kleur is meestal rood en het nummer van het register werd met de pen (afb. 5) of met een numeroteur (afb. 6) aangebracht. Aanvankelijk moesten zulke brieven met lak verzegeld worden, maar het komt ook voor dat men de postzegels als sluitzegels gebruikt (afb. 7) aan de achterkant. (zie afb. 9 voor de R-strook van deze brief uit Amoreira).

afb. 7

De R-stroken van Portugal bestaan in een grote variatie aan formaten, lettertypen, tandingen, kleuren en papiersoorten. Ze kunnen wel in enkele groepen ingedeeld worden:

- zonder modelnummer (afb. 5)
- modelo 40 het meest voorkomende type (afb. 6)
- modelo 41 met voorbedrukte naam van LISBOA-NORTE
- modelo 42 met voorbedrukte naam van PORTO-CENTRAL

- modelo 43 met voorbedrukte naam van LISBOA-CENTRAL (afb. 8) of van LISBOA-ADMINISTRACAO
- modelo 85 met voorbedrukte naam van PORTO-ADMINISTRACAO
- modelo 124 zonder voorbedrukte kantoor naam (afb. 9) zodat het postkantoor hier zelf met pen of stempel de eigen kantoor naam moest aanbrengen

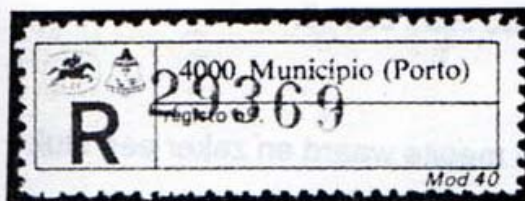
Vanaf 1951 komen alleen nog R-stroken voor met modelo 40 of enkele typen zonder modelnummer.

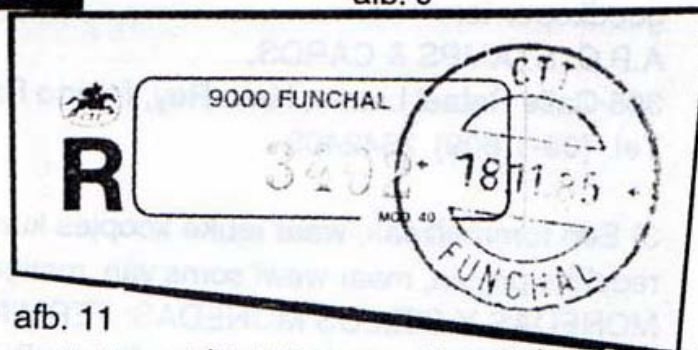
afb. 8

afb. 9

afb. 10

afb. 11

Overigens hebben alle postale etiketten en formulieren zulke modelnummers:

- modelo 196 etiket "POR PROPRIO - EXPRES"
- modelo 211 etiket "ALFANDEGA - DOUANE"
- modelo 218 pakketkaart
- modelo 219 pakketnummerstrook
- modelo 511 etiket "POR AVIAO - PAR AVION"

De moderne R-stroken hebben nogsteeds MOD 40 erop, en meestal ook het embleem van de post (afb. 10). De nieuwste ontwikkeling is om zelfklevende R-stroken te gebruiken (afb. 11).

Een aantal gegevens voor dit artikel heb ik verkregen uit het boekje: "Classificacao e Sistemática das Etiquetas de Registo Portuguesas - Paulo Rui Barata". Voor geïnteresseerden ben ik graag bereid een fotokopie hiervan te maken, omdat het werkje nergens meer te vinden is.

D. Glaudemans

Puerto Rico

Tijdens een bezoek aan Puerto Rico in juni/juli 1992 heb ik, omdat klassiek P.R. tot mijn verzamelgebied behoort, gepoogd alle filateliewinkels in San Juan en wijde omgeving te bezoeken, hetgeen alleen al niet eenvoudig is, omdat de meeste zelfs niet als zodanig in een telefoonboek of gele gids zijn te traceren. Onderstaan geef ik een kort overzicht van de winkels met enige opmerkingen voor het geval u hen wilt bezoeken, contact wilt opnemen, of schriftelijk wilt benaderen.

1) Verreweg de grootste en best gesorteerde winkel met goed materiaal, maar tevens ook een der duurste, is:

CARIBE STAMP CENTER,
404 Munoz Rivera Ave., Hato Rey, Puerto Rico 00918.
Tel. (09-1.809) 7537270.

2) Minder goed gesorteerd, maar wel de meoite waard en zeker een stuk goedkoper is:

A.B.C. STAMPS & CARDS,
305 Calle Rafael Lamar, Hato Rey, Puerto Rico 00918
Tel. (09-1.809) 7642409

3) Een rommelzaak, waar leuke koopjes kunnen worden gehaald tegen redelijke prijzen, maar wewl soms van matige kwaliteit, is:

MONEDAS Y SELLOS MONEDAS: FERMIN ALVAREZ,
65 Calle Forteleza, Old San Juan, Puerto Rico.
Tel. (09-1.809) 7226711.

Open: ma t/m za. Behalve woensdag, van 10.30-14.00 uur.

4. Een dure zaak met zeer weinig soppatering in klassiek P.R. is:

BLANCO Y NEGRO/FILATELIA NUMISMATICA CUYAR ALVAREZ,
Plaza Las Americas, Hato Rey, Puerto Rico.
Tel. (09-1.809) 7637218.

5) Een zaak met geheel niets van klassiek P.R. is:

VAZQUEZ NUMISMATICA Y SELLOS,
283 Calle Dos Hermanos, Santurce, Puerto Rico.
Tel. (09-1.809) 7224683.

Open: ma t/m/za van 08.00-15.00 uur.

In alle zaken worden als richtprijzen de Scott-cataloguswaarden en de daarbij behorende (flink van Edifil) afwijkende catalogusnummers gehanteerd.

Oplopende korting bij hogere aankoop is fors bij winkel 1, redelijk bij 2 en nul bij de anderen, terwijl u bij 3 zelf uw korting kunt bepalen. Fors afdingen is daar mogelijk!

Ik acht het niet waarschijnlijk dat momenteel in Sanb Juan area meer winkels bestaan, maar indien u er een kent, verneem ik dat graag. Ponce en Mayaguez heb ik nog niet geïnventariseerd. Ik houd u op de hoogte. Ik ben gaarne bereid nadere informatie te verstrekken.

Hans Vinkenburg, Haarlem, tel. 023-256681 (na 20 uur).

Dag v.d. Postzegel Amsterdam

Zoals wij u reeds in onze vorige nummer van IBERIA mededeelden neemt onze Kontaktgroep deel aan de tentoonstelling ter gelegenheid van de Dag v.d. Postzegel te Amsterdam en wel met tien kaders in de propagandaklasse.

De organisatiecommissie van de Dag v./d. Postzegel, Amsterdam stelt ons op deze manier in staat propaganda te maken voor onze gespecialiseerde kontaktgroep. De bedoeling is uiteraard, dat wij in die tien kaders een beeld geven van onze manier van filatelie bedrijven.

Een aantal van onze leden heeft zich bereid verklaard om gezamenlijk die tien kaders te vullen met goed materiaal. Hieronder de deelnemers met hun inzendingen.

PORTUGAL

3 kaders John van Eekelen met "Portugal 1802-1853"

3 kaders Frits van Beekum met "Portugal 1853-1910"

2 kaders Hans Vanderstadt met "S. Antonio, Infante D. Henrique en Vasco da Gama"

2 kaders Dio Glaudemans met "Ceres"

SPANJE

2 kaders Jesus Pizarro met "Spaanse posthistorie tot 1850 en Spanje 1850-1890"

3 kaders Pim Dik met "Veldpost v.d. Blauwe Divisie"

5 kaders Kick Minderaa met "Het Spaanse litteken" (Burgeroorlog).

Uiteraard hopen wij, dat een dergelijke propaganda in Amsterdam en de regio, bezoekende Spanje en/of Portugal-verzamelaars er toe zal brengen om lid te worden van onze Kontaktgroep.